

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 721

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 21 august 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 338 din 22 mai 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 lit. a) din Codul de procedură penală	2–5
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
251. — Decizie privind constatarea încetării de drept a raportului de serviciu al domnului Constantin Adrian, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	6
252. — Decizie privind încetarea, la cerere, a exercitării, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Andi Nodiț a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului pentru Relația cu Parlamentul	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.855. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Procedurii de anulare a impozitului pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăți anticipate	7–8
ACTE ALE AUTORITĂȚII PENTRU SUPRAVEGHEREA PUBLICĂ A ACTIVITĂȚII DE AUDIT STATUTAR	
87. — Ordin pentru aprobarea Normelor privind autorizarea auditorilor financiari și a firmelor de audit în România, recunoașterea firmelor de audit din alte state membre, retragerea și redobândirea autorizării	9–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 338

din 22 mai 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 lit. a) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Daniel Eugen Muha în Dosarul nr. 83/180/2016/a1.1 al Tribunalului Bacău — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.220D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 728 din 29 octombrie 2015 și nr. 308 din 9 mai 2017. Mai arată că, potrivit noului Cod de procedură penală, inculpatul are un acces aproape nelimitat la dosarul de urmărire penală, iar avocatul acestuia are dreptul de a participa la actele efectuate de către organele de urmărire penală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 16 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 83/180/2016/a1.1, **Tribunalul Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 lit. a) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Daniel Eugen Muha cu ocazia soluționării unei cauze penale aflate în procedura de cameră preliminară.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1)–(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, întrucât procurorul apreciază că urmărirea penală este completă și emite rechizitoriul, prin care dispune trimiterea în judecată, fără a prezenta inculpatului materialul de urmărire penală, așa cum prevedea art. 257 din Codul de procedură penală din 1968. Arată că textul de lege criticat dă naștere la abuzuri din partea organelor de urmărire penală, întrucât procurorul poate reține caracterul complet al urmăririi numai în temeiul probelor pe care, în mod unilateral și subiectiv, le-a considerat utile cauzei, fără a încunoștința inculpatul de faptul că a fost finalizată urmărirea penală și fără a oferi acestuia posibilitatea formulării unor cereri de administrare de noi probe.

6. **Tribunalul Bacău — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât dispozițiile art. 327 din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) teza întâi privind dreptul la un

proces echitabil. Astfel, arată că „sesizarea instanței, fără existența unei minime obligații procedurale din partea organului de urmărire penală de prezentare a materialului de urmărire penală inculpatului a priori întocmirii rechizitoriului, reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil în accepțiunea națională a acestuia, al cărui standard, în mod paradoxal, în Codul de procedură penală din 1968, era net superior celui actual”. Consideră că dispariția instituției prezentării materialului de urmărire penală — de către organul de cercetare penală, respectiv de către procuror (art. 250 și art. 257 din Codul de procedură penală din 1968) — reprezintă un regres în asigurarea dreptului la un proces echitabil conform standardului intern, chiar dacă, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, posibilitatea consultării în orice moment a dosarului de urmărire penală de către acuzat — drept prevăzut, de altfel, de dispozițiile art. 83 lit. b) din noul Cod de procedură penală — este suficientă pentru a fi respectat standardul Curții de la Strasbourg în materia dreptului la un proces echitabil, drept statuat de prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Legiuitorul național a ales, din motive prezentate în expunerea de motive a proiectului noului cod, să transforme o obligație procedurală a organului de cercetare/urmărire penală într-un drept procesual al suspectului/inculpatului. În opinia judecătorului de cameră preliminară, nu se poate pune însă semnul egal între obligația procedurală care ar fi trebuit să incumbă organului de urmărire penală de a prezenta materialul de urmărire penală la finalizarea acesteia și dreptul procesual prevăzut de dispozițiile art. 83 lit. b) din noul Cod de procedură penală. Apreciază că textul de lege criticat este constituțional doar în măsura în care „este interpretat că implică o obligație procedurală de prezentare a materialului de urmărire penală inculpatului înainte de terminarea urmăririi penale și de sesizarea judecătorului de cameră preliminară prin rechizitoriu”.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 lit. a) din Codul de procedură penală este neîntemeiată. În acest sens, arată că, potrivit prevederilor art. 78 și ale art. 83 lit. b) din Codul de procedură penală, atât suspectul, cât și inculpatul au „*dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii*”. Alături de celelalte drepturi procesuale, acest drept i se aduce la cunoștință suspectului/inculpatului înainte de prima sa audiere și i se comunică și în scris, sub semnătură [art. 108 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală]. Conținutul și condițiile de exercitare a acestui drept sunt expres prevăzute de dispozițiile art. 94 din Codul de procedură penală. Astfel, consultarea dosarului presupune dreptul de a studia actele acestuia, dreptul de a nota date sau informații din dosar, precum și de a obține fotocopii [alin. (2)]. Dreptul de a solicita consultarea dosarului se exercită în următoarele condiții: pe tot parcursul procesului penal, fără a putea fi restrâns în mod abuziv [alin. (1)]; în cursul urmăririi penale, procurorul, respectiv organul de cercetare penală (dacă i-a fost delegat de procuror acest drept) stabilește, într-un termen rezonabil, data și durata consultării [alin. (3)]; consultarea dosarului poate fi restricționată, motivat, doar de procuror și numai dacă prin aceasta s-ar putea

aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale, iar după punerea în mișcare a acțiunii penale, restricționarea se poate dispune pentru cel mult 10 zile [alin. (4)]; suspectul și inculpatul au obligația de a păstra confidențialitatea sau secretul datelor și actelor de care au luat cunoștință cu ocazia consultării dosarului [alin. (5)]; inculpatul are dreptul de a lua cunoștință de întreg materialul dosarului de urmărire penală în procedurile desfășurate în fața judecătorului de drepturi și libertăți privind măsurile privative sau restrictive de drepturi [alin. (7)]. Pe lângă consacrarea expresă a dreptului la consultarea dosarului, pentru a garanta suspectului și inculpatului dreptul la apărare, legiuitorul a prevăzut în sarcina organelor judiciare [art. 90 lit. b) raportat la art. 91 alin. (1) din Codul de procedură penală] obligația de a asigura asistență juridică prin desemnarea unui apărător din oficiu ori de câte ori apreciază că suspectul sau inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea. Întrucât încălcarea dispozițiilor privitoare la asistența juridică obligatorie atrage sancțiunea nulității absolute [art. 281 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală], iar nerespectarea prevederilor referitoare la consultarea dosarului constituie motiv de nulitate relativă [art. 282 alin. (1) din Codul de procedură penală], rezultă că legiuitorul nu s-a limitat la consacrarea acestor drepturi procesuale, ci a și garantat respectarea lor de către organele judiciare, prin instituirea sancțiunii nulității actelor îndeplinite cu nesocotirea drepturilor în cauză. Așadar, având în vedere prevederile legale mai sus menționate, în situația expusă de autorul excepției, judecătorul de cameră preliminară, chemat să verifice legalitatea actelor de urmărire penală, va putea să dispună anularea lor dacă va constata că, deși se impunea asistența juridică obligatorie, aceasta nu a fost asigurată de procuror sau că organul de urmărire penală nu i-a adus la cunoștință suspectului/inculpatului dreptul de a consulta dosarul ori i-a refuzat, în mod abuziv, exercitarea acestui drept. În fine, apreciază că suspectul și inculpatul beneficiază de acces liber la justiție și se bucură nu doar de recunoașterea, ci și de garantarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil.

9. **Avocatul Poporului** arată că a transmis punctul de vedere în Dosarul Curții Constituționale nr. 84D/2016, în sensul că dispozițiile art. 327 lit. a) din Codul de procedură penală sunt constituționale. Precizează că își menține punctul de vedere anterior exprimat.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 327 lit. a) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Atunci când constată că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă și există probele necesare și legal administrate, procurorul: a) emite rechizitoriu prin care dispune trimiterea în judecată, dacă din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de inculpat și că acesta răspunde penal;*”.

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 referitor la dreptul la apărare.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 327 lit. a) din Codul de procedură

penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 21 și ale art. 24 din Constituție — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare.

15. Astfel, prin Decizia nr. 308 din 9 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 2 august 2017, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a reținut că, având în vedere întreg cadrul normativ al procesului penal stabilit prin noul Cod de procedură penală, dispozițiile art. 327 lit. a) din acest cod — care reprezintă norme de procedură a căror reglementare este, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, de competența exclusivă a legiuitorului — nu aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 referitor la dreptul la apărare. În acest sens, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate nu împiedică inculpatul să ia cunoștință de întregul probatoriu pe care se sprijină acuzația și să solicite administrarea de noi probe în apărarea sa, având în vedere atât garanțiile privind accesul inculpatului la dosarul de urmărire penală, cât și posibilitatea inculpatului de a contesta — în procedura de cameră preliminară — legalitatea administrării probelor în cursul urmăririi penale, iar — în faza de judecată — temeinicia acestora, precum și posibilitatea inculpatului de a solicita administrarea de probe, indiferent dacă au fost sau nu administrate în faza de urmărire penală (paragraful 28).

16. Curtea reține că dispozițiile art. 327 din Codul de procedură penală, care cuprind reglementări cu privire la rezolvarea cauzelor de către procuror, își găsesc corespondent — într-o anumită măsură — în prevederile art. 262 din Codul de procedură penală din 1968. Prin Decizia nr. 82 din 18 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală din 1968, reținând că prerogativele încredințate procurorului de către legiuitor, privind administrarea și aprecierea probelor în cursul urmăririi penale, reprezintă o expresie a rolului Ministerului Public stabilit de prevederile art. 131 din Constituție. Prin aceeași decizie, Curtea a statuat că, potrivit Legii fundamentale, Ministerul Public este o parte componentă a autorității judecătorești, și nu a puterii executive sau a administrației publice și că, în calitatea sa de reprezentant al intereselor generale ale societății și de apărător al ordinii de drept, al drepturilor și libertăților cetățenilor, Ministerului Public, prin procurori, îi revine sarcina ca în faza de urmărire penală să caute, să administreze și să aprecieze probele care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea tuturor împrejurărilor pentru justa soluționare a cauzei. Analizând pretinsa încălcare prin dispozițiile art. 262 din Codul de procedură penală din 1968 a prevederilor constituționale referitoare la dreptul la apărare, Curtea a constatat că nu se poate susține că acestea aduc atingere art. 24 din Legea fundamentală, întrucât, în măsura în care partea interesată consideră că procurorul a pronunțat în mod discreționar una dintre soluțiile menționate în textul legal criticat, aceasta are posibilitatea, în cazul emiterii rechizitoriului, de a arăta judecătorului în ce constă nelegalitatea comisă, iar, în cazul dispunerii unei soluții de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, pe aceea de a formula, potrivit prevederilor art. 278 și ale art. 278¹ din Codul de procedură penală din 1968, plângere contra actelor procurorului la procurorul ierarhic superior ori la instanța de judecată, după caz.

17. Curtea nu poate reține critica autorului excepției, potrivit căreia dispozițiile art. 327 lit. a) din noul Cod de procedură penală, care vizează rezolvarea cauzelor de către procuror și sesizarea instanței de judecată, încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, pe motiv că procurorul apreciază că urmărirea penală este completă și emite rechizitoriul, prin care dispune trimiterea în judecată, fără a prezenta inculpatului

materialul de urmărire penală, așa cum prevedea art. 257 din Codul de procedură penală din 1968.

18. Astfel, Curtea observă că, prin Decizia nr. 728 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 943 din 21 decembrie 2015, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 321—323 din Codul de procedură penală — care reglementează terminarea urmăririi penale —, întrucât procedura instituită asigură respectarea principiilor constituționale privind dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, având în vedere garanțiile care o însoțesc cu privire la accesul suspectului și inculpatului la dosarul de urmărire penală. Curtea a reținut că textele de lege menționate stabilesc procedura privind înaintarea de către organul de cercetare penală a dosarului referitor la inculpat și verificarea de către procuror a lucrărilor urmăririi penale, acesta din urmă având posibilitatea ca — în situația în care constată că urmărirea penală nu este completă sau nu a fost efectuată cu respectarea dispozițiilor legale — să restituie cauza organului care a efectuat urmărirea penală în vederea completării sau refacerii acesteia sau să trimită cauza la alt organ de cercetare penală. Curtea a constatat că, așa cum s-a arătat în doctrină, terminarea urmăririi penale potrivit aprecierii organului de cercetare penală are un caracter prezumtiv, întrucât nu pune efectiv capăt fazei de urmărire penală. Procurorul, ca titular al dreptului de a exercita acțiunea penală, este cel care decide cu privire la rezultatul urmăririi, fie prin trimiterea în judecată a inculpatului, fie prin adoptarea altei soluții, acest moment fiind cel care fixează terminarea efectivă a urmăririi penale. De altfel, chiar și terminarea efectivă a urmăririi penale care se hotărăște de procuror are caracter relativ, întrucât există posibilitatea ca urmărirea penală să fie reluată, actele emise de procuror nebucurându-se de autoritate de lucru judecat. Prin urmare, de îndată ce urmărirea penală este terminată, respectiv atunci când organul de cercetare consideră că sunt suficiente probe pentru a se dispune trimiterea în judecată — situație în care este obligatorie punerea în mișcare a acțiunii penale —, clasarea sau renunțarea la urmărirea penală, înaintează dosarul procurorului, însoțit de un referat. Organul de cercetare penală nu este obligat să procedeze la o nouă ascultare a inculpatului înainte de a formula propunerea de trimitere în judecată. După întocmirea referatului de terminare a urmăririi penale, organul de cercetare se dezinvestește de cauză și o înaintează procurorului, existând, însă, posibilitatea să fie reînvestit cu cercetarea dacă procurorul îi restituie dosarul pentru completarea sau refacerea urmăririi penale. În cazul în care procurorul a efectuat personal urmărirea penală, acesta nu va întocmi referat cu privire la terminarea cercetării, însă, în rechizitoriu sau în ordonanța pe care o va emite la momentul terminării efective a urmăririi penale, va face mențiunea cu privire la toate datele proprii acestui act (paragrafele 13 și 14).

19. Prin Decizia nr. 728 din 29 octombrie 2015, citată anterior, Curtea a constatat că noul Cod de procedură penală nu mai stabilește în sarcina organului de urmărire penală obligația prezentării materialului de urmărire penală, fără a se aduce, în acest mod, vreo atingere dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare — consacrate de prevederile art. 21 alin. (3) și ale art. 24 din Constituție —, având în vedere garanțiile acordate suspectului, respectiv inculpatului în cursul urmăririi penale. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 78 și art. 83 lit. a¹)—e) din Codul de procedură penală, suspectul, respectiv inculpatul, are dreptul de a fi informat cu privire la fapta pentru care este cercetat și încadrarea juridică a acesteia, dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii, dreptul de a avea un avocat ales, iar dacă nu își desemnează unul, în cazurile de asistență obligatorie, dreptul de a i se desemna un avocat din oficiu, dreptul de a propune administrarea de probe în condițiile prevăzute de lege. Prin urmare, suspectul, respectiv inculpatul are dreptul de a consulta dosarul de urmărire penală, de a formula plângeri, cereri și memorii, de a propune probe în această fază, cu posibilitatea formulării de plângeri, potrivit dispozițiilor art. 336—339 din Codul de procedură penală,

împotriva modului de soluționare a cererilor sale. Totodată, la asigurarea apărării efective a suspectului sau a inculpatului în faza de urmărire penală contribuie, în viziunea noului cod, și reglementarea dreptului general al avocatului suspectului sau inculpatului de a asista la efectuarea actelor de urmărire, așa cum prevăd dispozițiile art. 92 din Codul de procedură penală. Alin. (1) al aceluiași art. 92 permite doar două excepții de la această regulă, și anume, pe de o parte, situația în care se utilizează metodele speciale de supraveghere ori cercetare, prevăzute în cap. IV din titlul IV al Codului de procedură penală, iar, pe de altă parte, percheziția corporală sau a vehiculelor în cazul infracțiunilor flagrante. Cu același prilej, Curtea a constatat că, potrivit prevederilor art. 89 din Codul de procedură penală, suspectul sau inculpatul are dreptul să fie asistat de unul ori de mai mulți avocați în tot cursul urmăririi penale, iar organele judiciare sunt obligate să îi aducă la cunoștință acest drept. Asistența juridică este asigurată atunci când cel puțin unul dintre avocați este prezent. Dispozițiile art. 90 și ale art. 91 din același cod stabilesc cazurile de asistență juridică obligatorie a suspectului sau inculpatului, respectiv obligația organului judiciar de a lua măsuri pentru desemnarea unui avocat din oficiu. Potrivit prevederilor art. 94 din Codul de procedură penală, suspectul, respectiv inculpatul sau avocatul acestuia, are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Consultarea dosarului presupune dreptul de a studia actele acestuia, dreptul de a nota date sau informații din dosar, precum și de a obține fotocopii pe cheltuiala suspectului sau inculpatului. În cursul urmăririi penale, procurorul stabilește data și durata consultării într-un termen rezonabil, putând restricționa motivat consultarea dosarului, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale. După punerea în mișcare a acțiunii penale, restricționarea se poate dispune pentru cel mult 10 zile. În toate cazurile, avocatului nu îi poate fi restricționat dreptul de a consulta declarațiile suspectului sau inculpatului pe care îl asistă ori îl reprezintă. În vederea pregătirii apărării, avocatul inculpatului are dreptul de a lua cunoștință de întreg materialul dosarului de urmărire penală în procedurile desfășurate în fața judecătorului de drepturi și libertăți privind măsurile privative sau restrictive de drepturi, la care avocatul participă. De asemenea, avocatul suspectului sau inculpatului are dreptul de a formula plângere potrivit dispozițiilor art. 336—339 din Codul de procedură penală (paragrafele 15—17).

20. De asemenea, prin Decizia nr. 802 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 6 februarie 2018, Curtea a reamintit că faza procesuală a camerei preliminare are principala menire de a pregăti cauza în vederea exercitării funcției de judecată, astfel încât instanțele de judecată îi rămâne să dezlege doar aspectele de fond ale acuzației, examenul de legalitate a rechizitoriului și a materialului de urmărire penală realizându-se de către judecătorul de cameră preliminară. Or, în condițiile în care dispozițiile art. 342 din Codul de procedură penală, care reglementează obiectul camerei preliminare, se referă, printre altele, la „*legalitatea administrării probelor*”, Curtea a reținut că fac obiect al verificării în procedura camerei preliminare toate actele de urmărire penală prin care s-au administrat probele pe care se bazează acuzația, pentru a se asigura, în acest fel, garanția de legalitate, independență și imparțialitate. Curtea a reținut, totodată, că verificarea legalității, inclusiv a loialității — componentă intrinsecă a legalității —, administrării probelor de către organele de urmărire penală implică controlul realizat de judecătorul de cameră preliminară cu privire la modul/condițiile de obținere și folosire/administrare a probelor. Judecătorul de cameră preliminară este competent a analiza, din oficiu sau la cerere, probele și actele, prin prisma respectării dispozițiilor legale, nelegalitățile constatate urmând a fi sancționate în măsura și cu sancțiunea permisă de lege. Or, având în vedere acest obiect al procedurii de cameră preliminară, Curtea a subliniat că judecătorul de cameră preliminară trebuie să realizeze o verificare minuțioasă, exclusiv prin prisma legalității, a fiecărei probe și a mijlocului prin care aceasta a fost administrată. Pe cale de consecință, Curtea a reținut că

verificarea legalității și loialității demersului judiciar din faza de urmărire penală privind administrarea probelor exclude o cercetare judecătorească formală (paragraful 24).

21. Cu referire la probele obținute în mod nelegal, Curtea a statuat, în Decizia nr. 383 din 27 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 17 iulie 2015, că o probă nu poate fi obținută nelegal decât dacă mijlocul de probă și/sau procedeul probatoriu prin care este obținută este nelegal, aceasta presupunând nelegalitatea dispunerii, autorizării sau administrării probei. Or, nelegalitatea acestora este sancționată de prevederile art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală, prin aplicarea regimului nulității absolute sau relative. Aceasta deoarece nulitățile, așa cum sunt ele reglementate de dispozițiile art. 280—282 din Codul de procedură penală, privesc doar actele procedurale și procesuale, adică mijloacele de probă și procedeele probatorii, și nicidecum probele în sine, care nu sunt decât elemente de fapt. Prin urmare, este firească aplicarea regimului nulităților, conform prevederilor art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală, doar actelor prin care s-a dispus sau s-a autorizat proba sau actelor prin care s-a administrat aceasta. Doar aceste acte pot fi lovite de nulitate absolută sau relativă, aceasta din urmă presupunând o încălcare a drepturilor unui participant la procesul penal, ce nu poate fi înlăturată altfel decât prin excluderea probei astfel obținute din procesul penal. Curtea a apreciat că dispozițiile art. 102 alin. (2) din Codul de procedură penală trebuie coroborate cu cele ale alin. (3) al aceluiași text legal, ceea ce înseamnă că probele obținute prin actele prevăzute la art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală nu pot fi folosite în procesul penal în condițiile în care aceste acte sunt lovite de nulitate absolută sau relativă. Cele două alineate nu reglementează instituții diferite, ci presupun întotdeauna aplicarea regimului nulităților în materia probațiunii, așa cum este acesta reglementat de prevederile art. 280—282 din Codul de procedură penală, iar rezultatul nulității actelor, respectiv a mijloacelor de probă și a procedeelelor probatorii, determină imposibilitatea folosirii probelor în proces (paragrafele 21 și 22). În același sens este și Decizia nr. 784 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 10 februarie 2016, paragrafele 37 și 38.

22. Din această perspectivă, Curtea a reținut, în Decizia nr. 840 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 16 februarie 2016, că limitarea în timp a momentului până la care pot fi invocate nulitățile relative corespunde noii structuri a procesului penal, caracterizată prin introducerea de către legiuitor în cadrul acestuia, prin dispozițiile art. 342—348 din Codul de procedură penală, a etapei camerei preliminare. Aceasta este o etapă distinctă de etapa judecătii în fond a cauzei și, totodată, obligatorie în cazul emiterii rechizitoriului prin care se dispune trimiterea în judecată a unei

persoane. Competența realizării etapei procesuale a camerei preliminare este atribuită judecătorului de cameră preliminară, care este un organ judiciar de sine stătător, distinct de instanța de judecată, potrivit prevederilor art. 30 lit. d) din Codul de procedură penală, a cărui competență constă atât într-o verificare-filtru a actelor procedurale efectuate până în această etapă a procesului penal, cât și în luarea unor măsuri după finalizarea urmăririi penale, fie prin soluții de netrimitere în judecată, fie prin soluții de trimitere în judecată, dar fără începerea judecătii (paragraful 22).

23. Așadar, verificarea legalității probelor, realizată de judecătorul de cameră preliminară, privește conformarea activității de probațiune anterior efectuată de organele de cercetare penală (a mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale, a procedeelelor probatorii utilizate) cu principiile legalității probelor, respectiv al loialității administrării probelor, în condițiile în care ipotezele reglementate în dispozițiile art. 101 din Codul de procedură penală constituie aspecte de nelegalitate a obținerii probelor. Constatarea — în camera preliminară — a încălcării prescripțiilor procedurale de administrare a probelor, respectiv constatarea obținerii probelor prin utilizarea unor metode nelegale — la cererea părților și a persoanei vătămate, respectiv din oficiu — atrage aplicarea, de către judecătorul de cameră preliminară, a sancțiunii excluderii acestora, în condițiile în care sancționarea acestor nelegalități procedurale protejează legalitatea procesului penal, consfințită, ca principiu, în prevederile art. 2 din Codul de procedură penală. Astfel cum Curtea a statuat în deciziile nr. 383 din 27 mai 2015 și nr. 784 din 17 noiembrie 2015, precitate, în materia probațiunii întotdeauna se aplică regimul nulităților, excluderea probelor de către judecătorul de cameră preliminară fiind condiționată de constatarea nulității actului prin care s-a dispus sau autorizat administrarea probei ori prin care aceasta a fost administrată în cursul urmăririi penale, în cazul nulităților relative — ce constituie regula în această materie — fiind necesară și dovedirea existenței unei vătămări a drepturilor părților care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului.

24. În concluzie, din jurisprudența Curții Constituționale mai sus citată reiese că dispozițiile art. 327 lit. a) din Codul de procedură penală nu împiedică inculpatul să ia cunoștință de întregul probatoriu pe care se sprijină acuzația și să solicite administrarea de noi probe în apărarea sa, având în vedere că inculpatul are, pe de o parte, acces la dosarul de urmărire penală, iar, pe de altă parte, posibilitatea de a contesta, în procedura de cameră preliminară, legalitatea administrării probelor în cursul urmăririi penale, respectiv, în faza de judecată, temeinicia acestora, precum și posibilitatea de a solicita administrarea de noi probe.

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniel Eugen Muha în Dosarul nr. 83/180/2016/a.1 al Tribunalului Bacău — Secția penală și constată că dispozițiile art. 327 lit. a) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 mai 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind constatarea încetării de drept a raportului de serviciu
al domnului Constantin Adrian, inspector guvernamental
în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. b) și art. 98 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se constată încetarea de drept, la data de 19 august 2018, a raportului de serviciu al domnului Constantin Adrian, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, ca urmare a îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea LambruBucurești, 21 august 2018.
Nr. 251.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind încetarea, la cerere, a exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare, de către domnul Andi Nodiț a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar
general adjunct al Ministerului pentru Relația cu Parlamentul**

Având în vedere cererea domnului Andi Nodiț, înregistrată la Ministerul pentru Relația cu Parlamentul cu nr. 10.271/MRP din 2.08.2018,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. b), art. 89 alin. (21) și art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează, la cerere, exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Andi Nodiț a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului pentru Relația cu Parlamentul.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea LambruBucurești, 21 august 2018.
Nr. 252.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN pentru aprobarea Procedurii de anulare a impozitului pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăți anticipate

În temeiul art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, al art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. IV alin. (4)—(6) și alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare, cu modificările ulterioare,

având în vedere Avizul conform al Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin Adresa nr. 771.188 din 19.07.2018,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de anulare a impozitului pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăți anticipate, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă modelul Deciziei de anulare a impozitului pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăți anticipate, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, precum și organele fiscale centrale din subordinea acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Ionuț Mișa

București, 26 iulie 2018.
Nr. 1.855.

ANEXA Nr. 1

PROCEDURĂ de anulare a impozitului pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăți anticipate

1. Prezenta procedură se aplică persoanelor fizice care, până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *ordonanță de urgență*, datorează impozit pe venit stabilit pentru anul 2018 în temeiul Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

2. Pentru anularea obligațiilor fiscale reprezentând impozit pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăți anticipate, compartimentul cu atribuții de evidență pe plătitori, denumit în continuare *compartiment de specialitate*, verifică în evidența fiscală sumele individualizate în deciziile de plăți anticipate comunicate contribuabililor, care fac obiectul anulării.

2.1. În situația în care obligațiile fiscale prevăzute la pct. 2 au fost stinse, compartimentul de specialitate va reanaliza evidența fiscală și va reface stingerile astfel încât obiectul anulării să îl reprezinte obligațiile fiscale individualizate în deciziile de plăți anticipate pentru impozitul pe venit stabilit pentru anul 2018. Compartimentul de specialitate procedează la întocmirea unui referat de aprobare a anulării obligațiilor fiscale și emiterea Deciziei de anulare a impozitului pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăți anticipate.

2.2. În situația în care obligațiile fiscale prevăzute la pct. 2 nu au fost stinse, compartimentul de specialitate întocmește un referat de aprobare a anulării obligațiilor fiscale și emite Decizia de anulare a impozitului pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăți anticipate.

3. Decizia de anulare a impozitului pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăți anticipate se întocmește de către compartimentul de specialitate în două exemplare, se avizează de șeful compartimentului și se aprobă de conducătorul unității fiscale.

4. Decizia prevăzută la pct. 3 se comunică de către organul fiscal central competent contribuabilului, potrivit prevederilor art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, iar un exemplar se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

5. În cazul în care, anterior intrării în vigoare a ordonanței de urgență, au fost emise, dar nu au fost comunicate decizii de impunere prin care s-au stabilit plăți anticipate de impozit pe venit, compartimentul de specialitate procedează la întocmirea unui referat motivat și a Borderoului de adăugare/scădere a obligațiilor fiscale, care stau la baza scăderii din evidență a obligațiilor fiscale reprezentând impozitul pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăți anticipate. Aceste documente se avizează de șeful compartimentului de specialitate și se aprobă de conducătorul unității fiscale.

6. Pentru obligațiile fiscale scăzute din evidența fiscală conform pct. 5, compartimentul de specialitate nu emite Decizia de anulare a impozitului pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăți anticipate.

7. În cazul în care obligațiile fiscale prevăzute la pct. 2, care au fost anulate potrivit prezentei proceduri, au fost stinse, contribuabilii pot solicita restituirea acestora, prin depunerea unei cereri la organul fiscal central competent, prevederile art. 168 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, fiind aplicabile în mod corespunzător. Modelul cererii de restituire este prevăzută în Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 63/2017 privind aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, precum și pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.454/2016 pentru aprobarea Procedurii de executare silită în cazul debitorilor care au de încasat sume certe, lichide și exigibile de la autorități sau instituții publice, cu modificările și completările ulterioare.

8. Cererea de restituire prevăzută la pct. 7 se depune la organul fiscal central competent, în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la restituire, și se soluționează de compartimentul cu atribuții de compensare/restituire în termenul prevăzut la art. 77 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

9. După primirea cererii de restituire, compartimentul cu atribuții de compensare/restituire procedează la verificarea existenței deciziei de plăți anticipate prin care a fost stabilit impozitul care face obiectul restituirii, precum și cuantumul sumelor încasate de unitatea Trezoreriei Statului care deservește organul fiscal central competent în administrarea creanțelor fiscale ale contribuabilului.

10. În vederea restituirii sumei convenite contribuabilului, compartimentul prevăzut la pct. 9 procedează la verificarea datelor din evidența analitică pe plătitori sub aspectul existenței unor eventuale obligații de plată neachitate, înregistrate de către contribuabil, și aplică în mod corespunzător dispozițiile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.899/2004 pentru aprobarea Procedurii de restituire și de rambursare a sumelor de la buget, precum și de acordare a dobânzilor convenite contribuabililor pentru sumele restituite sau rambursate cu depășirea termenului legal.

11. După verificarea prevăzută la pct. 10, compartimentul cu atribuții de compensare/restituire constată și operează eventualele compensări cu obligațiile fiscale restante ale contribuabilului și întocmește în două exemplare următoarele documente ale căror modele sunt prevăzute în Ordinul

președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 63/2017, cu modificările și completările ulterioare:

- a) Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale;
- b) Nota privind restituirea/rambursarea unor sume;
- c) Decizia de restituire a sumelor de la buget sau de acordare a dobânzilor în cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget.

12. Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale și/sau Nota privind restituirea/rambursarea unor sume se avizează de către șeful compartimentului prevăzut la pct. 9 și de șeful compartimentului cu atribuții de compensare/restituire și se aprobă de conducătorul organului fiscal.

13. După aprobarea actelor administrativ-fiscale prevăzute la pct. 11, acestea se transmit informatic unității Trezoreriei Statului în vederea efectuării compensării și/sau restituirii, după caz.

14. Suma aprobată prin Decizia de restituire a sumelor de la buget sau de acordare a dobânzilor în cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget se compensează/restituie din contul de venit bugetar în care a fost achitată.

15. După efectuarea compensării și/sau restituirii, compartimentul cu atribuții de compensare/restituire îl înștiințează pe contribuabil despre modul de soluționare a cererii, prin comunicarea, potrivit dispozițiilor art. 47 din Codul de procedură fiscală, a unui exemplar al Deciziei de restituire a sumelor de la buget sau de acordare a dobânzilor în cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget, Deciziei privind compensarea obligațiilor fiscale și/sau Notei privind restituirea/rambursarea unor sume, după caz. Cel de al doilea exemplar se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

ANEXA Nr. 2

ANTET¹⁾

Nr. din

Către 2)

cod de identificare fiscală, str.
nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., sector,
localitatea, județul, cod poștal

DECIZIE

de anulare a impozitului pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăți anticipate

În temeiul prevederilor art. IV alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare, cu modificările ulterioare, vă comunicăm că se anulează suma de lei, stabilită prin titlul de creanță comunicat dumneavoastră până în prezent, după cum urmează:

Nr. crt.	Denumirea creanței ³⁾	Suma anulată — lei —	Numărul și data titlului de creanță comunicat ⁴⁾
0	1	2	3

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Prezenta decizie produce efecte de la data comunicării acesteia potrivit art. 47 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele

Semnătura

L.S.

Număr de operator de date cu caracter personal

¹⁾ Se vor trece sigla conform Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.504/2013 privind aprobarea modelului și caracteristicilor siglelor utilizate la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, denumirea și adresa organului fiscal central emitent al prezentului act administrativ.

²⁾ Se vor menționa numele, prenumele/denumirea și domiciliul fiscal; codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz, alte date de identificare ale debitorului.

³⁾ Se va menționa denumirea creanței fiscale: impozit pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăți anticipate.

⁴⁾ Se vor menționa numărul și data titlului de creanță comunicat contribuabilului, respectiv decizia de plăți anticipate.

ACTE ALE AUTORITĂȚII PENTRU SUPRAVEGHEREA PUBLICĂ A ACTIVITĂȚII DE AUDIT STATUTAR

AUTORITATEA PENTRU SUPRAVEGHEREA PUBLICĂ A ACTIVITĂȚII DE AUDIT STATUTAR

ORDIN

pentru aprobarea Normelor privind autorizarea auditorilor financiari și a firmelor de audit în România, recunoașterea firmelor de audit din alte state membre, retragerea și redobândirea autorizării

Având în vedere prevederile art. 77 alin. (2) și (3) din Legea nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și de modificare a unor acte normative, în temeiul prevederilor art. 3, 4, 6, 7, 13, 66 și 67 din Legea nr. 162/2017,

președintele Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele privind autorizarea auditorilor financiari și a firmelor de audit în România, recunoașterea firmelor de audit din alte state membre, retragerea și redobândirea autorizării, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, orice alte norme emise anterior având același obiect își încetează aplicabilitatea.

Președintele Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar,
Cristiana Doina Tudor

București, 10 august 2018.
Nr. 87.

ANEXĂ

NORME

privind autorizarea auditorilor financiari și a firmelor de audit în România, recunoașterea firmelor de audit din alte state membre, retragerea și redobândirea autorizării

CAPITOLUL I Dispoziții generale

ARTICOLUL 1

Obiect

Prezentele norme reglementează autorizarea auditorilor financiari și a firmelor de audit în România, recunoașterea firmelor de audit din alte state membre, retragerea și redobândirea autorizării, în conformitate cu prevederile art. 3, 4, 6, 7, 13, 66 și 67 din Legea nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și de modificare a unor acte normative.

ARTICOLUL 2

Competență

Autoritatea competentă responsabilă pentru autorizarea auditorilor financiari și a firmelor de audit în România, recunoașterea firmelor de audit din alte state membre, retragerea și redobândirea autorizării este Autoritatea de Supraveghere Publică a Activității de Audit Statutar, denumită în continuare ASPAAS.

CAPITOLUL II Autorizarea auditorilor financiari în România

ARTICOLUL 3

Condiții de autorizare

În vederea autorizării ca auditori financiari în România, persoanele fizice trebuie să îndeplinească cumulativ:

- a) condiția de bună reputație prevăzută la art. 5 din Legea nr. 162/2017;
- b) cerințele educaționale prevăzute la art. 7—11 din Legea nr. 162/2017.

ARTICOLUL 4

Autorizarea ca auditor financiar

(1) În vederea autorizării, pentru persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 3 se întocmește un dosar de autorizare.

(2) Dosarul de autorizare a persoanei fizice este constituit pe baza dosarului întocmit pentru examenul de competență conform normelor ASPAAS pentru organizarea și desfășurarea examenului de competență, completat cu documentele prevăzute de prezentele norme.

(3) În vederea autorizării, persoanele prevăzute la art. 3 depun la ASPAAS, personal sau prin delegat cu procură — împuternicire notarială specială, în termen de maximum 30 de luni de la data afișării rezultatelor finale ale examenului de competență, următoarele documente în completarea dosarului întocmit pentru înscrierea la examenul de competență:

- a) cerere de autorizare (conform anexei nr. 1 — Cererea de autorizare pentru persoane fizice);
- b) declarație pe propria răspundere cu privire la îndeplinirea condiției de bună reputație;
- c) cazier judiciar în termenul legal de valabilitate;
- d) orice alt document solicitat de ASPAAS în procesul de analiză.

(4) Termenul rezervat analizei dosarului de autorizare, eliberării de către Camera Auditorilor Financiari din România (CAFR) a dovezii de înscriere ca membru și înregistrării în Registrul public electronic al auditorilor financiari și firmelor de audit (*Registrul public electronic*), după caz, este de 6 luni de la depunerea dosarului de autorizare.

(5) În cazul în care cererea de autorizare și declarația pe propria răspundere cu privire la îndeplinirea condiției de bună reputație nu sunt depuse în termenul prevăzut la alin. (3) și se depășește termenul stabilit pentru analiza dosarului de autorizare, înscriere ca membru la organismul profesional și înregistrare în Registrul public electronic, respectiv de 36 de luni de la afișarea rezultatelor finale ale examenului de competență, atunci autorizarea se va putea acorda doar în baza promovării unui interviu.

(6) Interviul prevăzut la alin. (5) constă în verificarea deținerii unui nivel corespunzător de cunoștințe tehnice din domeniul contabilității și auditului, inclusiv ISA și ISQC, precum și cunoștințe din legislația românească relevante pentru auditul statutar.

(7) În vederea înscrierii la interviul prevăzut la alin. (5), persoanele fizice trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 3 din prezentele norme.

(8) În vederea susținerii interviului prevăzut la alin. (5), se depune la sediul ASPAAS, personal ori prin delegat cu procura — împuternicire notarială specială, un dosar care cuprinde următoarele documente:

- a) cerere de înscriere la interviu;
- b) cazierul judiciar, aflat în termenul legal de valabilitate;
- c) declarația pe propria răspundere privind respectarea condiției de bună reputație, conform reglementărilor ASPAAS privind buna reputație.

(9) În cazul în care se depășește termenul de 60 de luni de la data afișării rezultatelor finale ale examenului de competență, pentru obținerea autorizării se susține un nou examen de competență.

(10) Dosarul de autorizare este analizat de către personalul Biroului reglementare, autorizare, înregistrare și formare continuă (*BRAIFC*) din cadrul ASPAAS, care, după verificare, elaborează un raport care se înaintează președintelui ASPAAS cu propunerea de aprobare sau respingere a autorizării auditorului financiar, după caz.

(11) Buna reputație trebuie să aibă în vedere un comportament adecvat, cu respectarea cerințelor Codului etic emis de Federația Internațională a Contabililor (*IFAC*) și adoptat de ASPAAS.

(12) Buna reputație se analizează prin raportare la îndeplinirea criteriilor stabilite prin reglementările ASPAAS privind buna reputație și se verifică în vederea autorizării. În acest sens, după promovarea examenului de competență, în vederea autorizării, persoana fizică depune o declarație pe propria răspundere cu privire la îndeplinirea condiției de bună reputație.

(13) În cazul în care, în spațiul public sau din informațiile oficiale primite de la alte autorități/instituții/organisme, personalul BRAIFC din cadrul ASPAAS identifică informații care aduc

atingere bunei reputații, acestea se menționează în raportul prevăzut la alin. (10).

(14) Respingerea cererii pentru autorizarea ca auditor financiar în România se face în următoarele situații:

- a) dosarul de autorizare prevăzut la alin. (2) este incomplet, documentele depuse sunt neconforme, au termenul de valabilitate expirat sau completarea/conformarea documentelor nu s-a realizat în termenul de 10 zile de la solicitarea transmisă de către personalul BRAIFC din cadrul ASPAAS;
- b) pentru neîndeplinirea condițiilor de autorizare a auditorilor financiari prevăzute de dispozițiile legale aplicabile și de prevederile prezentelor norme, după caz.

(15) În cazul propunerii de respingere a autorizării auditorului financiar, ASPAAS comunică, inclusiv prin mijloace electronice, persoanei acest fapt, precum și motivarea respingerii.

(16) În cazul aprobării cererii de autorizare, în baza raportului prevăzut la alin. (10) se emite un ordin al președintelui ASPAAS de autorizare ca auditor financiar, în trei exemplare, din care un exemplar al ordinului se arhivează la nivelul instituției, conform reglementărilor legale, un exemplar se comunică auditorului financiar, iar cel de-al treilea exemplar se transmite CAFR, în vederea înscrierii auditorului financiar ca membru al organismului profesional în aplicarea prevederilor art. 3 din Legea nr. 162/2017.

(17) Cerințele privind înscrierea auditorului financiar autorizat ca membru al CAFR nu pot depăși cerințele necesare autorizării ca auditor financiar, conform dispozițiilor legale aplicabile, respectiv art. 3 alin. (3) din Legea nr. 162/2017, și prezentelor norme.

(18) În termen de 30 de zile de la primirea ordinului de autorizare, CAFR are obligația să efectueze înscrierea auditorului financiar ca membru al său, în baza ordinului de autorizare emis de ASPAAS, și să transmită către ASPAAS actul administrativ emis în acest sens, în scopul înregistrării în Registrul public electronic a auditorului financiar, în aplicarea prevederilor art. 3 și ale art. 14—15 din Legea nr. 162/2017.

(19) Nerespectarea termenului prevăzut la alin. (18) angajează răspunderea CAFR potrivit legii.

(20) Ordinul președintelui ASPAAS de autorizare ca auditor financiar se emite, de regulă, în termen de 45 de zile de la data completării dosarului de autorizare.

CAPITOLUL III

Autorizarea persoanelor juridice ca firme de audit în România

ARTICOLUL 5

Condiții de autorizare

ASPAAS autorizează ca firme de audit persoanele juridice care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

- a) condițiile prevăzute la art. 3 alin. (5) lit. a)—d) din Legea nr. 162/2017;
- b) condiția de bună reputație conform art. 3 alin. (5) lit. e) din Legea nr. 162/2017, care se analizează prin raportare la îndeplinirea criteriilor de bună reputație, conform reglementărilor ASPAAS privind buna reputație;
- c) au ca obiect principal de activitate exercitarea activității de audit financiar.

ARTICOLUL 6

Depunerea dosarului

Persoanele juridice care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 5 depun la ASPAAS o cerere semnată de reprezentantul legal al persoanei juridice (anexa nr. 2 — Cererea de autorizare pentru persoane juridice) însoțită de un dosar de autorizare care conține următoarele documente:

- a) actul constitutiv al societății, la zi, înregistrat la oficiul registrului comerțului, care atestă structura organului administrativ sau de conducere al firmei de audit, precum și

repartizarea drepturilor de vot în cadrul acesteia (în copie certificată pentru conformitate cu originalul);

b) un certificat constatator, la zi, eliberat de registrul comerțului, în original;

c) certificat de înregistrare de la registrul comerțului (în copie certificată pentru conformitate cu originalul);

d) lista persoanelor fizice care efectuează auditul statutar în numele firmei de audit autorizate ca auditori financiari în România, semnată de reprezentantul legal al persoanei juridice;

e) lista firmelor de audit care sunt autorizate în orice stat membru sau de auditori financiari autorizați în România asociați/acționari în firma de audit, semnată de reprezentantul legal al persoanei juridice;

f) lista firmelor de audit autorizate în România sau în oricare dintre statele membre sau de auditori financiari autorizați în România membri ai organului administrativ sau de conducere al firmei de audit, semnată de reprezentantul legal al persoanei juridice;

g) declarația pe propria răspundere semnată de reprezentantul legal al persoanei juridice privind respectarea de către aceasta a criteriilor de bună reputație, conform reglementărilor ASPAAS privind buna reputație;

h) orice alt document solicitat de ASPAAS în procesul de analiză, după caz.

ARTICOLUL 7

Aprobarea/Respingerea autorizării firmelor de audit

(1) Cererea și dosarul prevăzute la art. 6 se analizează de către personalul BRAIFC din cadrul ASPAAS. După verificarea documentelor, se elaborează un raport care se înaintează președintelui ASPAAS cu propunerea de aprobare sau respingere a cererii de autorizare, după caz.

(2) Buna reputație trebuie să aibă în vedere un comportament adecvat, cu respectarea cerințelor Codului etic emis de IFAC și adoptat de ASPAAS.

(3) Buna reputație se analizează prin raportare la îndeplinirea criteriilor stabilite prin reglementările ASPAAS privind buna reputație și se verifică în vederea autorizării. În acest sens, membrii organului administrativ sau de conducere al firmei de audit vor depune o declarație pe propria răspundere cu privire la îndeplinirea condiției de bună reputație.

(4) În cazul în care în spațiul public sau din informații oficiale primite de la alte autorități/instituții/organisme personalul BRAIFC din cadrul ASPAAS identifică informații care aduc atingere bunei reputații, acestea se menționează în raportul prevăzut la alin. (1).

(5) Cererea pentru autorizarea ca firme de audit în România se respinge în următoarele situații:

a) dosarul de autorizare prevăzut la art. 6 este incomplet sau documentele depuse sunt neconforme, în cazul în care completarea sau rectificarea documentelor nu s-a realizat într-un termen de 10 zile de la solicitarea transmisă de către personalul BRAIFC din cadrul ASPAAS;

b) pentru neîndeplinirea condițiilor de autorizare a firmelor de audit prevăzute de dispoziții legale aplicabile și de prevederile prezentelor norme.

(6) Propunerea motivată de respingere a cererii de autorizare se comunică firmei de audit.

(7) În cazul propunerii de aprobare a autorizării firmei, în baza raportului prevăzut la alin. (1), se va emite un ordin al președintelui ASPAAS privind autorizarea ca firmă de audit, în trei exemplare, din care un exemplar al ordinului se arhivează la nivelul instituției, conform reglementărilor legale, un exemplar se comunică firmei de audit, iar cel de-al treilea exemplar se transmite CAFR, în vederea înscrierii ca membru a firmei de audit, în aplicarea prevederilor art. 3 din Legea nr. 162/2017.

(8) Cerințele privind înscrierea firmei de audit autorizate ca membru al CAFR nu pot depăși cerințele necesare acordării autorizării unei firme de audit, conform dispozițiilor legale

aplicabile, respectiv art. 3 alin. (5) din Legea nr. 162/2017, și prevederilor prezentelor norme.

(9) În termen de 30 de zile de la primirea ordinului de autorizare, CAFR are obligația de a efectua înscrierea firmei de audit ca membru, în baza ordinului de autorizare emis de președintele ASPAAS, și de a transmite către ASPAAS actul administrativ emis în acest sens, în original, în scopul înregistrării firmei de audit în Registrul public electronic în aplicarea prevederilor art. 3, 14 și 16 din Legea nr. 162/2017.

(10) Nerespectarea termenului prevăzut la alin. (9) angajează răspunderea CAFR potrivit legii.

(11) Ordinul președintelui ASPAAS de autorizare ca firmă de audit se emite, de regulă, în termen de 45 de zile de la data depunerii dosarului de autorizare complet.

CAPITOLUL IV

Autorizarea în România a auditorilor financiari autorizați în alte state membre sau țări terțe

ARTICOLUL 8

Condiții de autorizare

Autorizarea auditorilor financiari autorizați în alt stat membru sau într-o țară terță se efectuează în conformitate cu prevederile art. 13 din Legea nr. 162/2017 și ale Ordinului președintelui Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar nr. 54/2018 privind autorizarea în România a auditorilor financiari autorizați în alte state membre și a auditorilor autorizați în țări terțe.

CAPITOLUL V

Recunoașterea firmelor de audit din alte state membre

ARTICOLUL 9

Condiții de recunoaștere

(1) Firma de audit autorizată într-un stat membru are dreptul să efectueze audit financiar în România cu condiția ca partenerul-cheie de audit care efectuează auditul financiar în numele firmei de audit să fie autorizat ca auditor financiar în România, conform prezentelor norme.

(2) ASPAAS recunoaște ca firmă de audit o persoană juridică autorizată într-un stat membru dacă aceasta face dovada că este înregistrată la autoritatea competentă din statul membru de origine.

(3) ASPAAS solicită ca certificatul care atestă înregistrarea firmei de audit în statul membru de origine emis de autoritatea competentă din statul respectiv să nu fie mai vechi de 3 luni.

(4) ASPAAS informează autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la înregistrarea firmei de audit în România.

ARTICOLUL 10

Aprobarea/Respingerea recunoașterii firmelor de audit din alt stat membru

(1) Persoanele juridice care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 9 depun la ASPAAS o cerere semnată de reprezentantul legal al firmei de audit (anexa nr. 3 — Cererea de recunoaștere a firmelor de audit autorizate într-un stat membru), însoțită de un dosar care conține următoarele documente:

a) certificatul care atestă înregistrarea firmei de audit în statul membru de origine emis de autoritatea competentă din statul respectiv, tradus și legalizat;

b) dovada autorizării ca auditor financiar în România a partenerului-cheie de audit care efectuează auditul financiar în numele firmei de audit;

c) declarația pe propria răspundere semnată de reprezentantul legal al firmei de audit privind respectarea criteriilor pentru bună reputație, conform reglementărilor ASPAAS privind buna reputație;

d) orice alt document solicitat de ASPAAS în procesul de analiză, după caz.

(2) Cererea și dosarul prevăzute la alin. (1) sunt analizate de către personalul BRAIFC din cadrul ASPAAS. După verificarea documentelor, se elaborează un raport care se înaintează președintelui ASPAAS cu propunerea de aprobare sau respingere a cererii de recunoaștere, după caz.

(3) Buna reputație trebuie să aibă în vedere un comportament adecvat, cu respectarea cerințelor Codului etic emis de IFAC și adoptat de ASPAAS.

(4) Buna reputație se analizează prin raportare la îndeplinirea criteriilor stabilite prin reglementările ASPAAS privind buna reputație și se verifică în vederea autorizării. În acest sens, membrii organului administrativ sau de conducere al firmei de audit vor depune o declarație pe propria răspundere cu privire la îndeplinirea condiției de bună reputație.

(5) În cazul în care în spațiul public sau din informațiile oficiale primite de la alte autorități/instituții/organisme, personalul BRAIFC din cadrul ASPAAS identifică informații care aduc atingere condiției de bună reputație, acestea se menționează în raportul prevăzut la alin. (2).

(6) ASPAAS respinge cererea privind recunoașterea în România a firmei de audit autorizate într-un stat membru, în următoarele situații:

a) dosarul prevăzut la alin. (1) nu este complet sau documentele depuse sunt neconforme, în cazul în care completarea sau conformarea documentelor nu s-a realizat în termen de 10 zile de la solicitarea transmisă de către personalul BRAIFC din cadrul ASPAAS;

b) se constată că solicitantul nu îndeplinește unul dintre criteriile de bună reputație și, astfel, buna reputație este serios compromisă, conform reglementărilor ASPAAS privind buna reputație;

c) pentru neîndeplinirea condițiilor de recunoaștere a firmelor de audit prevăzute la art. 9 sau a altor dispoziții legale aplicabile, după caz.

(7) Propunerea motivată de respingere a recunoașterii firmei de audit din alt stat membru se comunică firmei, inclusiv prin mijloace electronice.

(8) În cazul aprobării cererii de recunoaștere, se va emite, în două exemplare, un ordin al președintelui ASPAAS privind recunoașterea firmei de audit autorizată într-un alt stat membru, din care un exemplar al ordinului se arhivează la nivelul instituției, conform reglementărilor legale, iar cel de-al doilea exemplar original se comunică firmei de audit.

(9) Ordinul președintelui ASPAAS privind recunoașterea firmei de audit autorizată într-un alt stat membru se emite, de regulă, în termen de 60 de zile de la data depunerii dosarului complet.

CAPITOLUL VI

Retragerea și redobândirea autorizării

ARTICOLUL 11

Retragerea autorizării auditorului financiar de către ASPAAS

(1) ASPAAS retrage autorizarea unui auditor financiar în cazul în care buna reputație a acestei persoane a fost serios compromisă.

(2) Autorizarea auditorului financiar se retrage prin ordin al președintelui ASPAAS care se va adăuga la dosarul de autorizare existent la nivelul ASPAAS, împreună cu documentele justificative, în următoarele situații:

a) în cazul în care auditorul financiar este condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru fapte penale legate de exercitarea activității de audit financiar sau acestuia i se aplică pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a desfășura o asemenea activitate ori se ia măsura de siguranță a exercitării acestei activități;

b) în cazul săvârșirii unor abateri administrative și aplicării sancțiunii administrative prevăzute la art. 40 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 162/2017;

c) în cazul în care unul dintre criteriile privind buna reputație nu mai este îndeplinit și, astfel, buna reputație este serios compromisă, conform dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Legea nr. 162/2017 și reglementărilor ASPAAS privind buna reputație.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2) lit. a), auditorul financiar are obligația ca în termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii judecătorești să transmită ASPAAS o copie a acesteia pentru a opera retragerea autorizării și radierea auditorului financiar din Registrul public electronic.

(4) În cazul prevăzut la alin. (2) lit. c), auditorul financiar are obligația ca în termen de 30 de zile de la comunicarea uneia dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (3) din Legea nr. 162/2017 să comunice ASPAAS în scris fapta care i-a compromis serios buna reputație împreună cu documentele doveditoare.

(5) Auditorului financiar îi este interzis să mai exercite profesia din momentul comunicării uneia dintre situațiile prevăzute la alin. (2).

(6) Auditorul financiar are obligația ca în termen de 30 de zile să comunice ASPAAS începerea acțiunilor penale îndreptate împotriva sa.

(7) ASPAAS urmărește stadiul derulării acțiunilor penale îndreptate împotriva auditorilor financiari.

(8) Ordinul președintelui ASPAAS prevăzut la alin. (2) se emite în trei exemplare, din care un exemplar se arhivează la nivelul instituției, conform reglementărilor legale, un exemplar se comunică auditorului financiar, iar cel de-al treilea exemplar se transmite CAFR.

(9) Ordinul președintelui ASPAAS prevăzut la alin. (2) se emite, de regulă, în termen de 30 de zile de la data comunicării către ASPAAS prevăzute la alin. (2) sau de la data luării la cunoștință de către ASPAAS a uneia dintre situațiile prevăzute la alin. (2) lit. a)—c).

ARTICOLUL 12

Retragerea autorizării ca firmă de audit

(1) ASPAAS retrage autorizarea unei firme de audit în cazul în care buna reputație a acesteia a fost serios compromisă.

(2) Autorizarea ca firmă de audit se retrage, prin ordin al președintelui ASPAAS, care se va adăuga la dosarul de autorizare existent la nivelul ASPAAS, împreună cu documentele justificative, în oricare dintre următoarele situații:

a) în cazul în care oricare dintre condițiile impuse la art. 3 alin. (5) lit. b) și c) din Legea nr. 162/2017 nu mai este îndeplinită și trece un termen mai mare de 3 luni de la momentul în care oricare dintre condițiile respective a încetat să mai fie îndeplinită;

b) în cazul săvârșirii unor abateri administrative și aplicării sancțiunii administrative prevăzute la art. 40 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 162/2017;

c) în cazul în care unul dintre criteriile privind buna reputație nu mai este îndeplinit și, astfel, buna reputație este serios compromisă, conform reglementărilor ASPAAS privind buna reputație.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2) lit. c), firma de audit are obligația ca în termen de 30 de zile de la comunicarea uneia dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (3) din Legea nr. 162/2017 să comunice ASPAAS, în scris, fapta care i-a compromis serios buna reputație și documentele doveditoare.

(4) Firmei de audit îi este interzis să mai exercite activitatea de audit din momentul comunicării oficiale a uneia dintre situațiile prevăzute la alin. (2) lit. b) și c).

(5) Ordinul președintelui ASPAAS prevăzut la alin. (2) se emite în trei exemplare, din care un exemplar al ordinului se arhivează la nivelul instituției, conform reglementărilor legale, un exemplar se comunică auditorului financiar, iar cel de-al treilea exemplar se transmite CAFR.

(6) Ordinul președintelui ASPAAS prevăzut la alin. (2) se emite, de regulă, în termen de 30 de zile de la data comunicării către ASPAAS prevăzute la alin. (3) sau de la data luării la cunoștință de către ASPAAS a uneia dintre situațiile prevăzute la alin. (2) lit. a)—c).

ARTICOLUL 13

Retragerea autorizării la cererea auditorului financiar

(1) Auditorii financiari pot solicita retragerea autorizării, depunând la sediul ASPAAS o cerere scrisă, semnată și datată, însoțită de ordinul emis de președintele ASPAAS de autorizare, în original, care se vor adăuga la dosarul de autorizare existent la nivelul ASPAAS, împreună cu documentele justificative.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) este însoțită de o declarație pe propria răspundere a auditorului financiar sau a reprezentantului legal al firmei de audit din care să reiasă că acesta/aceasta nu se află în vreuna dintre situațiile prevăzute la alin. (3) sau la care face trimitere alin. (3).

(3) Soluționarea cererii de retragere a autorizării prevăzute la alin. (1) se prorogă în oricare dintre următoarele situații:

a) în cazul în care auditorul financiar sau firma de audit este supus(ă) unei proceduri disciplinare/administrative, conform legii, aflată în curs de soluționare;

b) dacă se constată existența unei situații privind compromiterea serioasă a bunei reputații, conform reglementărilor ASPAAS privind buna reputație;

c) dacă se constată existența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 11 alin. (2) lit. a).

(4) Soluționarea cererii de retragere a autorizării se prorogă până la soluționarea definitivă a situațiilor/cauzelor disciplinare/administrative prevăzute la alin. (3). Dacă soluția este aceea de retragere a autorizării, conform prevederilor art. 11 alin. (2), aceasta se aplică cu prioritate în cazul concurenței cu situația de retragere a autorizării, la cererea auditorului financiar.

(5) În cazul aprobării cererii, președintele ASPAAS emite, de regulă, în termen de 45 de zile de la data depunerii cererii prevăzute la alin. (1), un ordin cu privire la retragerea autorizării la cererea auditorilor financiari, în trei exemplare, din care un exemplar al ordinului se arhivează la nivelul instituției, conform reglementărilor legale, un exemplar se comunică auditorului financiar, iar cel de-al treilea exemplar se transmite CAFR.

ARTICOLUL 14

Comunicarea către autoritățile competente relevante ale statelor membre gazdă a faptului și motivării retragerii autorizării unui auditor financiar sau a unei firme de audit

În cazul în care autorizarea unui auditor financiar sau a unei firme de audit este retrasă din orice motiv, ASPAAS comunică acest fapt, precum și motivele retragerii autorităților competente relevante ale statelor membre gazdă în care auditorul financiar sau firma de audit este, de asemenea, înregistrată, în conformitate cu prevederile art. 4, art. 15 alin. (1) lit. c) și art. 16 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 162/2017.

ARTICOLUL 15

Redobândirea autorizării la cererea persoanelor fizice

(1) Auditorii financiari cărora le-a fost aprobată cererea de retragere a autorizării, conform prevederilor art. 13, pot redobândi autorizarea ca auditori financiari o singură dată, fără susținerea examenului de competență profesională, pe baza unui interviu, dar nu mai târziu de 5 ani de la aprobarea cererii de retragere.

(2) În vederea înscrierii la interviul prevăzut la alin. (1), persoanele fizice trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 3 din prezentele norme.

(3) În vederea susținerii interviului prevăzut la alin. (1), se depune la sediul ASPAAS, personal ori prin delegat cu

procura-împuternicirea notarială specială, un dosar de înscriere, care cuprinde următoarele documente:

a) cerere de înscriere la interviu;

b) cazierul judiciar, aflat în termenul legal de valabilitate;

c) declarația pe propria răspundere privind respectarea condiției de bună reputație, conform reglementărilor ASPAAS privind buna reputație;

d) copie după actul de identitate;

e) 4 fotografii (tip 2/3).

(4) Interviul prevăzut la alin. (1) constă în verificarea deținerii unui nivel corespunzător de cunoștințe tehnice din domeniul contabilității și auditului, inclusiv ISA și ISQC, precum și cunoștințe din legislația românească relevante pentru auditul statutar.

(5) Persoanele fizice care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 3 și care au promovat interviul prevăzut la alin. (1) redobândesc autorizarea ca auditori financiari în România.

(6) În urma promovării interviului, se emite un ordin al președintelui ASPAAS de autorizare ca auditor financiar, în trei exemplare, din care un exemplar al ordinului se arhivează la nivelul instituției, conform reglementărilor legale, un exemplar se comunică auditorului financiar, iar cel de-al treilea exemplar se transmite CAFR, în vederea înscrierii ca membru a auditorului financiar, conform legii, în termen de 30 de zile de la primirea ordinului de autorizare.

(7) Ordinul președintelui ASPAAS de autorizare ca auditor financiar se emite, de regulă, în termen de 45 de zile de la data promovării interviului.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

ARTICOLUL 16

Comunicarea actelor administrative

(1) Cerința comunicării ordinelor, hotărârilor sau a oricăror acte administrative prevăzute de prezentele norme către auditorii financiari sau firmele de audit, după caz, este îndeplinită:

a) prin înmânarea actului, sub semnătură de primire, auditorului financiar ori împuternicitului acestuia sau, în cazul firmei de audit, reprezentantului legal ori împuternicitului persoanei juridice;

b) pentru persoanele fizice, prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, la adresa auditorului financiar înregistrată în Registrul public electronic ori la adresa de corespondență comunicată de acesta, după caz;

c) pentru persoanele juridice, prin poștă cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau la adresa firmei de audit înregistrată în Registrul public electronic ori la adresa de corespondență comunicată de aceasta.

(2) Cerința comunicării actului administrativ este îndeplinită și în situația refuzului expres al primirii corespondenței, consemnat în procesul-verbal încheiat de funcționarul poștal.

(3) În cazul în care comunicarea actului administrativ potrivit alin. (1) nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate, respectiv prin afișarea actului administrativ, concomitent, la sediul emitentului actului și pe pagina de internet a acestuia.

ARTICOLUL 17

Dispoziții tranzitorii

(1) În aplicarea prevederilor art. 7 alin. (1) lit. b)—d) din Legea nr. 162/2017 se vor aplica, cu caracter tranzitoriu, următoarele:

a) ASPAAS recunoaște cursurile de instruire/pregătire teoretică organizate de CAFR în cadrul perioadei de stagiu până la data intrării în vigoare a prezentelor norme, în condițiile respectării cerințelor educaționale în vigoare la data organizării stagiului de pregătire practică;

b) ASPAAS recunoaște examenele de competență profesională organizate de CAFR până la data intrării în vigoare a prezentelor norme, în condițiile respectării cerințelor specifice în vigoare la data organizării acestora.

(2) Se consideră stagiu de pregătire practică efectuat un stagiu de cel puțin 3 ani organizat de CAFR până la data intrării în vigoare a prezentelor norme, efectuat pe lângă un auditor financiar care își exercită activitatea ca liber-profesionist sau în cadrul unei firme de audit, cu respectarea reglementărilor în vigoare la data efectuării acestuia, care cuprinde, printre altele, participarea la auditarea situațiilor financiare anuale sau a situațiilor financiare anuale consolidate, certificată printr-un document oficial eliberat de către auditorul financiar care își exercită activitatea ca liber-profesionist sau firma de audit, care

să ateste efectuarea stagiului. Condițiile în care un auditor financiar sau o firmă de audit poate oferi îndrumare în activitatea de audit al situațiilor financiare anuale sau al situațiilor financiare anuale consolidate sunt cele stabilite de CAFR conform reglementărilor în vigoare în perioada desfășurării stagiului de pregătire practică.

ARTICOLUL 18

Dispoziții finale

Pot susține examenul de competență profesională toate persoanele fizice care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 5 și art. 7 alin. (1) lit. a)—c) din Legea nr. 162/2017 și ale art. 17 alin. (1) lit. a) din prezentele norme.

ANEXA Nr. 1

CEREREA de autorizare pentru persoane fizice

Subsemnatul/Subsemnata,, născut(ă) la data de în localitatea, județul/sectorul, cu domiciliul în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, legitimat(ă) cu buletinul/carta de identitate/pașaportul seria nr., eliberat(ă) de la data de, cod numeric personal (CNP), solicit autorizarea ca auditor financiar, fiind declarat admis la sesiunea examenului de competență profesională/test de aptitudini, organizat de Autoritatea pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar (ASPAAS) în data de

Anexez la prezenta cerere următoarele documente:

1. Cazierul judiciar, aflat în termenul legal de valabilitate;

2. Declarația pe propria răspundere privind respectarea criteriilor pentru buna reputație.

Declar următoarele:

Modalitatea de desfășurare a activității din punct de vedere economic (PFA, PFI, etc.)

Menționez că sunt/nu sunt membru al următoarelor organisme profesionale de profil din țară sau din străinătate

Adresă de e-mail

Telefon

Adresa de corespondență: localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul/județul

Subsemnatul,, declar că informațiile furnizate sunt corecte și complete și că sunt de acord cu stocarea, utilizarea și prelucrarea de către ASPAAS a datelor cu caracter personal în exercitarea atribuțiilor legale.

Data

.....

Semnătura

.....

ANEXA Nr. 2

CEREREA de autorizare pentru persoane juridice

Subsemnatul/Subsemnata,, auditor financiar, autorizat sub nr., în calitate de reprezentant legal al societății, solicit pentru aceasta autorizarea ca firmă de audit.

Anexez la prezenta cerere următoarele documente care compun dosarul de autorizare:

a) actul constitutiv al societății cu codurile CAEN și toate documentele de modificare a acestuia, care atestă structura organului administrativ sau de conducere al firmei de audit, precum și repartizarea drepturilor de vot în cadrul acesteia (copii certificate pentru conformitate cu originalul);

b) un certificat constatator, la zi, eliberat de registrul comerțului, în original;

c) certificatul de înregistrare de la registrul comerțului (copie certificată pentru conformitate cu originalul);

d) dovezile de autorizare ca auditori financiari, cu viza valabilă, ale tuturor auditorilor financiari din firma de audit (asociați, administratori, angajați), precizându-se calitatea fiecărei persoane (copii certificate pentru conformitate cu originalul);

e) lista cu auditorii financiari sau firmele de audit autorizați/autorizate, care efectuează auditul financiar în numele firmei de audit;

f) declarația pe propria răspundere semnată de reprezentantul legal al persoanei juridice privind respectarea criteriilor pentru bună reputație, conform reglementărilor Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar (ASPAAS) privind buna reputație;

g) lista cu toți membrii organului administrativ sau de conducere, precizându-se numele, prenumele și adresele profesionale sau de corespondență, după caz;

h) în cazul în care societatea face parte dintr-o rețea de firme, se vor indica denumirea și adresele firmelor membre și afiliate sau o indicare a locului unde aceste informații pot fi accesate de public, dacă este cazul.

Menționez că firma de audit este/nu este membru al următoarelor organisme profesionale de profil din țară sau din străinătate

Datele de contact ale firmei de audit:

Telefon fix/mobil:

Fax:

Adresă de e-mail:

Adresa de website (dacă este cazul):

Adresa de corespondență (alta decât sediul social, dacă este cazul):

Localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul

Persoană de contact:

Subsemnatul,, declar că informațiile furnizate sunt corecte și complete și că sunt de acord cu stocarea, utilizarea și prelucrarea de către ASPAAS a datelor cu caracter personal în exercitarea atribuțiilor legale.

Auditor financiar,
reprezentant legal

Data

.....

.....

ANEXA Nr. 3

CERERE A

de recunoaștere a firmelor de audit autorizate într-un stat membru

Subsemnatul/Subsemnata,, în calitate de reprezentant legal al firmei de audit, solicit pentru aceasta recunoașterea în România a statutului de firmă de audit autorizată în alt stat membru.

Anexez la prezenta cerere următoarele documente care compun dosarul de autorizare:

a) documentul care atestă autorizarea/înregistrarea firmei de audit în statul membru de origine emis de autoritatea competentă din statul respectiv, tradus și legalizat;

b) dovada autorizării ca auditor financiar în România a partenerului-cheie de audit care efectuează auditul financiar în numele firmei de audit (copii certificate pentru conformitate cu originalul);

c) declarația pe proprie răspundere semnată de reprezentantul legal al firmei de audit privind respectarea criteriilor pentru bună reputație, conform reglementărilor Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar (ASPAAS) privind buna reputație;

d) lista auditorilor financiari sau firmelor de audit autorizați/autorizate în România, care efectuează în România auditul financiar în numele firmei de audit, altele decât partenerul-cheie indicat la lit. b) (în cazul persoanelor fizice), dacă este cazul;

e) dovezile de autorizare ale tuturor persoanelor prevăzute la lit. d), cu viza valabilă, precizându-se calitatea fiecărei persoane, dacă este cazul (copii certificate pentru conformitate cu originalul).

Menționez că firma de audit este/nu este membru al următoarelor organisme profesionale de profil din țară sau din străinătate

Datele de contact ale firmei de audit:

Telefon fix/mobil:

Fax:

Adresă de e-mail:

Adresa de website (dacă este cazul):

Adresa de corespondență (alta decât sediul social, dacă este cazul):

Localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul

Persoană de contact:

Subsemnatul,, declar că informațiile furnizate sunt corecte și complete și că sunt de acord cu stocarea, utilizarea și prelucrarea de către ASPAAS a datelor cu caracter personal în exercitarea atribuțiilor legale.

Reprezentant legal

Data

.....

.....

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

